

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

De apostolis. Sermo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Vermiones communes

Infra semp gaudiū habz. q̄nto at magis ad fontē gaudiōz accedit magis h̄mōi gau/ diū crescit. Parat vtiqz Bernardin⁹ spm dñi reddere hora vesperina i vigilia ascēsi/ onis dñi psallentibz fr̄ibz ad Magnificat antiphā illā. P̄ manifestauit nomē tuū hoibz q̄s dedisti mihi. nūc at p̄ eis rogo n̄ p̄ mōdo: qz ad te venio. Et ip̄e hilari vultu iocūd⁹ z liber eandē sp̄licabar. sicqz eius aia sc̄rissima ab ergastulo carnis soluta in et̄ne claritatē ab̄sum̄ e aēsp̄ra. vbi suo rū suscepit laborz mercedēz. Sap. iij. Bo/ noz laborz gl̄iosus ē fruct⁹

Tertiu est testimoniū ma nifestatiue miraculorum coruscationis. Ipo q̄ppe adhuc in humanis agere mult/ er q̄dam incurabile paties infirmitatē tā/ gendo vestimentū eius: integrā adepta est sanitatē i Sabe senēsi. Itē in eadē vrbē vtr q̄dā paralytic⁹ b̄ndictiōe sc̄ri vin p̄cepta mox incolumis effect⁹ est. Itē cū medio/ lanū d̄dicaret p̄ q̄dragesima ipo die c̄nez pponēs sbū dei rapē ē z vidit aiam To/ bie sup̄dicere soroz m̄ris sue ad celū euolā/ tē z p̄ aliq̄ spacū immobil p̄māsit. Post aliq̄diu ad sep̄um rediēs qd̄ viderat p̄lo reserauit. q̄ re cōperta laudat oēs dñm. q̄ i tali viro sic gl̄iosē visabat plebē suā. St/ tis insup miraculū legit claruisse post mor/ tē: mortuos suscitādo z infirmos curādo. Itē i q̄dā cō/ hymno cātat. Hospitat⁹ de/ bilis collator sit salutiē: rōfuctorūqz plu/ riu suscitator magnific⁹. Voluit vtiqz cū dñs honorificare iuxta p̄missum saluato/ ris Jos̄ph. Siqz mihi miserauerit hono/ eū p̄ me q̄ ē in cel. Et q̄v vtiqz liq̄do ap/ paret i b̄to Bernardino approbatō diuie dilectōis. Itē b̄n de eo dicim⁹. qm̄ dilect⁹ ē deo z hoibz: cui⁹ mēoria i b̄ndictiōe ē. Et nos igit hūc deuota mētis affectōe venere mur q̄tis ei⁹ merit⁹ gr̄am p̄sequimur q̄ nos dō dilectos efficiat z celest⁹ gl̄ie b̄ndictiōe dignos instituat Amen.

Vermōes super

euāgelia de cōmuni ap̄loz. Primo sup il/ lud euāgelii. Hoc est p̄ceptū meū

De amici mei estis si fecerit q̄ ego p̄cipio vob. Jo. xv. Qui/ rabil redēptōis suauit/ as. Serui idigni sum⁹

z amicos nos vocat. si fecerim⁹ q̄ p̄cipit nobis. Grego. P̄sare q̄nta dignitas est et se amicos ch̄ri. Triplex q̄ppe talis digni/ tas notat nob in illa eplā. Itā nō estis ho/ spites z aduene: s̄ estis ciues sc̄oz z domesti/ ci dei.

Secūda est dignitas salutaris p̄i ctiōis. sc̄u ch̄ri. qz d̄r. Superdificat sup̄ca funda. ap̄loz z p̄ h̄az. Ipo sumo angustia la p̄de ch̄ri iesu. Tertia ē dignitas ier/ rionis ibiratōis. qz tales sūt tēplū in q̄ s̄p̄ ritu sc̄eris inhabitat. Itē d̄r. In q̄ ois edifi/ catio p̄struca crescit i tēplum sc̄ri dñi. In q̄ r̄yos coedificamini i habitaculū d̄i i sp̄it̄o. Hui⁹ itaqz tripl̄e dignitatē cō/ siderat⁹ nos iudicare debz ad Cūioz p̄cep/ toz ob̄suatiā. Ad quā ē nos igit r̄tū euāgelii: sc̄d. In q̄ pponunt triā desideria da ad h̄mōi ob̄suatiā iudicant.

Primo p̄ceptōis necessitas inexcusabil itas. **Secundo impletionis dignitas hono/** rabilis. **Tertio dispositionis qualitas** (rab̄l/ desiderabilis.

Primo p̄ceptōis necessitas inexcusabil/ itas. Cū d̄r dñs. Hoc est p̄ceptum meū vt diligat⁹ inuicē.

Ubi tria pponunt p̄ ordinē

Primo p̄ceptōis inuictio

Secūdo inuictōis modificatio

Tertio modificatōis declaratio.

Primo p̄ceptōis inuic/ tio: cū d̄r. h̄ ē p̄ceptū meū vt dili. inuicem Grego. Dē mādātū de sola dilectiōe est. Aug. Ubi charitas est qd̄ est qd̄ possit de/ esse. Ubi aut nō est. quid est quod possit prodelle?

Secūdo pponit inuictōis

modificatio cū d̄r. sicut dilexi vos. Aug⁹.

Per h̄ discernit ista dilectio ab ea q̄ se mu/

ce diligūt hoies sicut hoies. Ad qd̄ autē

nos dilexit ch̄rus nisi vt possim⁹ regre cū

ch̄ro: Ad h̄ ḡ z nos inuicē diligam⁹

Tertio pponit modifica-
tiois declaratio: cui dicitur. Magis hac dile-
ctionem nemo habet etc. In hoc enim declarat quod
ter et quantum nos dilexerit. Greg. Vobis pro
inimicis dominus venerat: et tunc positum se anti-
quam per amicum dicebat: ut nobis ostenderet quod cum
diligendo lucrum nobis facere de inimicis possu-
mus etiam ipsi amici sunt qui nos persequuntur.
Hec ille.

Secundo pponit impletiois dignitas
honorabilis: cui dicitur. Vos amici mei
estis si feceritis etc. Ubi tria ponit
rur per ordinem.

Primo honorabilis denotatio.

Secundo rationabilis additio.

Tertio amicitie expositio.

Primo honorabilis de-
notatio: cui dicitur. Vos amici mei estis. Greg.
Amicus quippe quasi aie custos dicitur. Unde non time-
rit quod voluntate dei custodirei preceptis illi-
us dicitur: eius amicus vocatur. Hec Grego.
xviij. moral.

Secundo pponit rationabilis co-
ditio: cui dicitur. Si feceritis quod ego peti vobis. Aug.
Magni dignatio cum fuerit boni esse non possit
nisi precepta domini sui fecerit. Hi amicos
suos voluit intelligi vniuersi boni patris partem.
Potest igitur esse et seruus et amicus: quod seruus
est bonus.

Tertio pponit amicitie
expositio: cui dicitur. In non dicit vos serui: quod ser-
uus nescit quid faciat dominus eius. Vos autem dicit
amicos: quod omnia quod etc. Ubi enim exponit quod
eos amicos dixerit: quod vix omnia quod etc.
Dicit inquit vobis de. Chrysostomus. quod eos audire
oprebat. Grego. Dicit quod audiuit a patre quod
nota fieri voluit suis suis sunt gaudium in-
ter charitatis et festa supne patris: quod nris qui
die mentibus per aspiratione sui amoris impri-
mit. Dicit enim audita celestia amant: amant
ita iam nouim: quod amor ipsa noticia est. Dicit
nota eis fecerat quod a terrenis desiderijs
immutati amoris summi factibus ardebat.
Hec Grego.

Tertio pponit dispositiois qualitas desi-
derabilis: cui dicitur. Non vos me elegistis etc.
Ubi tunc desiderabilis dispositio amicorum
dicitur. Et pponunt ibi tria per ordinem.

Primo causalitas

Secundo fructuositas.
Tertio acceptabilitas.

Primo causalitas cum dicitur:
Non vos me ele. sed ego ele. vos: et posui
et. disposui per gratiam vram mea precepta faciat: et
sunt amicos mei. q. d. Si amici mei estis non
vobis est attribue. quod non vos estis causa huius: sed
ego qui elegi vos etc. Greg. Quisquis ad hanc
puerit dignitate vram amicus dei vocet dicitur quod
precepit super se non suis meritis tribuat. quod de
domino. Non vos me ele. sed ego elegi vos etc.
Aug. Electi sumus vram per gratiam dei nos elige-
tis boni essemus.

Secundo pponit fructuositas
cui dicitur. vram carum et fructu. affe. et fructu. ma. Aug.
sup Joa. Hic est fructus de quo dixerat. Sine
me nihil potestis facere. Ipse est vita qui nos
posuit vram carum. Greg. in homine. Placuit vram
caris: quod velle iam mere ire est. et fructum affera-
tis operando. Quod vobis fructum afferre delere
ant. et fructus vram mereat. De ei quod sum pnis
seculi laboram? vix vix ad morte su. Hic
Vobis namque influentes fructum nri laboris
abscedit. quod vobis per etna vita agit et per mortem
te suat. et tunc apparere incipit cum laborum carum
natum fructus cepit non videri. Tales sunt fructus
et operamur quod maneat. quod cum mors cuncta in-
fermat ipsi exordium a morte sumat.

Tertio pponit alia qualitas
desiderabilis: cui dicitur acceptabilitas. quod vix ta-
litudo ozo acceptabilis est lapidum deum. vni dicitur. Ubi quod
cuiusque per. p. i. no. m. d. etc. Aug. Hoc petim?
in nomine saluatorum quod primum ad ratione salutis.
Hec ille. Quod factum est quod prius salutis sue
aliquid perire velle. Ex dicitur itaque per quod fructus
etuosum sit atque honorabile preceptis diuinis
obedire. de quibus dicitur dominus. Vos amici mei estis.
si se. ea quod peti. vobis. Hec igitur precepta studeamus
m? obsequare vram ad vitam diuinorum mandatorum
obsequantibus reprobissimam mereamur felicitatem
intrare. Amen.

Sermo sup illud euangelium Hec modo
vobis etc. Jo. xv.

Am **Emetote ser-**
monis mei Joa. xv. Tertio
memisse debemus fructum domini
quod ipse dicitur Joa. vij. Amicus amicus dico vobis
Dm 2

Hermones communes

Siquis fmonē meū suabit mortē nō gusta-
bit in eternū. Dis q̄ppe fmo ch̄i pp̄ no-
strā instructionē dicit̄ est. In h̄ aut̄ euāge-
lio triplex nob̄ a dño dat̄ instructio.

Prima est instructio p̄ceptor̄ia.

Secunda est instructio p̄solatoria.

Tertia est instructio p̄denatorīa.

Prima est instructio p̄ceptor̄ia: cū d̄r
Hec mado vo. zc. Ubi tangunt̄ tria
notanda.

Primo p̄ceptor̄is auctoritas

Scōs facultas.

Tertio rōnabilitas.

Primo zc. cū d̄r. Hec mando. s. ego q̄ sum
dñs yr. Leuit. xij. Ego dñs: leges meas
custodite. **S**cōdo p̄ceptor̄is facultas. q̄a
d̄r. yr. diligans. Cū em̄ diligere sit act̄ vo-
luntatis: sequit̄ q̄ ex natura sua facile est.

Quia yr d̄r Aug. Nihil est tā in pr̄ate vo-
luntat̄ q̄ ip̄a voluntas. Idē i ser. Si dixer̄
q̄ nō potūz diligere q̄no nō credim̄ tibi.

Tertio p̄ceptor̄is rōnabilitas. cum d̄r
inuicem. Nihil em̄ rōnabil̄ q̄ yr inuicē
diligam̄. j. Jo. iij. Charissimi diligam̄
nos inuicē: q̄ charitas ex deo est. Ibidem
Si de⁹ dilexit nos z nos debem⁹ alteru⁹
trum diligere.

Scūda est instructio p̄solatoria.

cū d̄r. Si mōs vos odit zc. Ubi

p̄solat̄ eos q̄ in mōdo tribulant̄ per-

tes p̄sideratiōes

Prima est p̄sideratio assimilatiōis

Secūda est electiōis

Tertia est subiectiōis.

Prima est zc. q̄ vicz per

tolerantiā passiōnū z aduersitatum efficiē

q̄s ch̄io similior. vñ d̄r. Si mōs vos odit

scitote quia me p̄orem vobis odio habuit

Chryf. Naturalis est res si p̄deo iniuriā

patimur ab aliquib⁹ indignis irascimur z

dolemus. Si vo audierim⁹ aliquā p̄cla-

ram p̄sonam q̄ similiter passa est refrige-

ramur: z inflatio indignationis nostre lax-

atur. Dicimus em̄ si vir ille q̄ clarior est

q̄ ego passus ē talia: plane ego iniurie mee

nō debeo sentire dolorem. q̄nto magis er-

go cōsolabunt̄ discipuli in passiōib⁹ reco-

dantes ch̄m dominū et magistrum talia

aut maiora p̄pessum. Hec Chryf. Et rōdo

debet̄ deprimi nō solum patient̄ sed etiaz

gaudent̄ seq̄. Quia yr d̄. Seneca. Ma-
lus miles est q̄ impatorē genēs sequit̄
Aug⁹. Nullus fu⁹ ch̄i sine tribulatione
est. Si puras nō h̄re p̄secutiōes: mundi ce-
pisti esse ch̄ian⁹. Greg⁹. Noli esse pusilla-
nimis. Si em̄ pleno corde inuitus fuer̄
quid p̄ te ch̄ristus passus fuer̄: nec tu pu-
sillanimitate deficiēs. sed magnanimiter
z tu quicquid aduersi acciderit tolerabis.
Insup z gaudebis: quia inuent⁹ es in ali-
qua similitudine passiōnū regis tui. Hec
ille. Ideo dicit̄ dñs. Si mund⁹ vos odit
scitote q̄ me p̄orem odio habuit. Chryf.
Hec est virtus augmentū a mundo odio
haberi. Uñ dolere oportet si a mūdo tribu-
geremini. hoc em̄ esset malicie vestre oīis
suum.

Scūda est consideratio ele-
ctiōis. s. de mūdo. quia videlicet veni ch̄i
serui sunt electi de mūdo. Ideo dicit̄ dñs
Si de mūdo su. mōs qd̄ suū erat diligere
q̄ vo de mōdo nō estis: sed ego elegi vos
mūdo p̄pterea edidit vos mōs. Aug⁹. Car-
nes vestras verticem membra exsoluit. Rau-
sas esse in corpore si nō vis mōdi odii susti-
nere cū capite. Pro dilectione sc̄e p̄ten-
ter debemus etiam odium mundi sustine-
re. Necessē em̄ est yr nos oderit q̄s carni
nolle qd̄ diligit.

Tertia est cōsideratio sub-
iectiōis qua. s. debent ch̄io subiq̄a. Jo d̄r
xit. Hementote fmonis mei que ego do-
xi vobis. Nō est fr̄us maior domo suo.
Si me p̄secuti sūt z vos p̄sequit̄. Sicut
m. zc. Aug⁹. Nullū em̄ maius z melius
q̄ de seip̄o p̄ponere pōt exemplū. Chryf.
q. di. Non vos turbari oportet si cōmuni-
cabit̄ passiōnibus meis. q̄ vos nō estis
me potiores.

Tertia est instructio p̄denatorīa:
ubi. s. p̄secutores seruoꝝ ch̄i ostē-
dit esse p̄denabiles p̄pter suā ma-
licitiā cū dicit̄. Sed hec omnia faciet̄ vo-
bis zc. Ubi ostēdit maliciā eoz d̄nabili-

Primus est contemptus adortande sub-

limitatis

Scōs ē memorāde p̄ranis

Terti⁹ ē admirāde claritatis

Primo ppter cōtemptuz adorande sublimitat. s. nois ipius christi. Un di. S. hec omnia facient vobis ppter nomen meū qd. s. ptemnūt. Aug. Quid ē aliud dicere: ppter nomen meū qd me in vobis odio habebūt. De in vobis psequenē z pmonē vīm qz meus est: iō non seruabūt. Tanto igit mlieriores q ppter hoc nomen ista faciūt: qnto beatores q ppter hoc nomen ista patiunt.

Secdo ppter ptemptū me morande pntis. s. doctrine chri. Et h can. gū cū dī. qz nesciunt eū q misit me. S. ista ignorantia non excusat: qz puenit ex contēptu doctrine chri. Jo subdit. Si nō venissem z locut⁹ eis non fuisset: pctm nō haberent. Nunc autē exūlationē nō hnt de pctō suo. Aug. Nunqd sine pctō erāt iudei qb⁹ chris locut⁹ est anqz in carne venisset: S. magnū qdā pctm nō oē pctm sub generali noie vult intelligi. h aut est qz nō credidit in chm. Et qz vt dicit Chrys. Hinc inde causabant qm ppter ptem eū psequēbant de hūc eoz accusatiōē: sicut Qui me odit: ptem meū odit.

Tertio ppter ptemptū admirande claritatis. s. miraculoz chri. Un dicit. Si opa non fecissem in eis q nemo alio fecit pctm nō hient. hoc. s. pctm vt dicit Aug. q in eū loqntē z opantē nō crediderunt. His em hnticijis amorē non odiū retribuere debuerūt. Et h eis exprobrās adiungit dī. Nunc autē viderūt z oderunt me z ptem meū. Et pphetiā inducit eū subdit S. vt adimpleat sūmo q in lege eoz scriptus ē. Aug. sup Jo. Gratias odit q nullū ex odio cōmodū qrit vel incōmodū fugit. Hec ille. Sic itaqz pty instructio dñi triplex in h euāgelio. Demētoze (aut) pmo is mei. vt sic instructi i bonis agēdis: vicijis fugiēdis: z aduersis tolerādis z sic tandem puenire valeat. ad celoz regnū ad qd per multas tribulationes est intrandū prestāte ipō dño zc. Amen.

Sermo sup euange. illud Ecce nos reliquim⁹ oia zc. Mat. xij.

Secuti sumus

re. Mat. xij. Felices q dño dicere pnt Secuti su. te. Nā sic dicitur Ecce nos reliquim⁹ oia zc. Magna glia seq dñm. In pnti aut euāgelio tria nobis pponunt ad chri sequelā pceptantia.

Primo affectiōis dispositio gratiosa

Secdo dispositiōis pfectio ptraosa

Tertio pfectiōis remuneratio glia.

Primo affectiōis dispositio gratiosa q tangit cū dicit petrus. Ecce nos reliquim⁹ oia. Talis em spaliū abnegatio cōuenientissima est dispositio ad spūalia dona grē suscipiēda. Tunc em dispositiō ē cor huius manu vt impleat amore dei: cū pns fuerit euacuātū ab amore mūdi. Quia sūm Aug. vbi ē amor mūdi nō est q intrer amor dei. Illa igit oia reliqunt apli d qbz dicit Ecce. j. Caritas vanitatūz oia vanitas. Illa tñ oia retinuerunt de qbz dicit. De⁹ est oia i oibus. z sāt petrus valde pauca habuerūt tñ pident dī. se reliqisse oia qz nō solum actu possessa s. z oēm cupiditatēz voluntatem habēdi dimisit. Vbi est ipam habēdi voluntatē qz ipm hēre derelinqre. Nam vt ait Aug. Vult⁹ mortu⁹ ē mūdi: ipi tñ mūdo mortui nō sūt. Bona em secti diligūt: z tñ ipa q diligunt minime psequunt. Hec ille. Conuenient aut et prudēt sic reliqunt apli oia ppter tres pauptas rōnes qz videret. de sctō barnaba aplo

Secdo pponit dispositiōis pfectio ptraosa: cū subdit. Et secuti su. te. Hie ro. Quia nō sufficit tñ sua relinqre: adiungit qd pfectū ē. Et secuti sum⁹ te. Secuti sūt aut dñm apli pcpue in tribus

Primo in humilitate.

Secdo in charitate.

Tertio in patientie soliditate.

Primo in humilitate Mat. xj. Discite a me qz mitis sum z hūllis cor. Secdo in charitate Jo. xv. Diligat⁹ inuicē sic dilexi vos. Tertio in patientie soliditate. Jo. an. xv. Si mūd⁹ vos odit scitote qz me porem vobis odio habuit.

Tertio pponit pfectionis remuneratō gloriola Un querit petrus. Quid g erit nobis. Hiero. q. d. fecimus qd iussi sūti quid g dabis nobis pmit⁹. Et dñs p⁹ mittit eis remuneratōē cōsiderabilissimā

nobis tres precipue consideratioes q nos mirabiliter afficere debent ad manendu i domino et ipse maneat in nobis.

Prima est consideratio fructuose reportatiois. Secunda est gratiose pmissionis.

Tertia est rigorose punitionis.

Prima est consideratio etc. Nisi enim manserim in domino non possum fructum facere. Et si in eo manserim copiosum ferem fructum. Unde dicit dominus. Sic palmes non producant fructum nisi manent in vi. sic nec vos nisi in me manseritis. Et subdit: Ego sum vitis et vos palme. quia in me et ego in eo hic fert fructum multum quia sine me nihil potest fieri. Licet hunc autem fructum spiritualem quem ferre debemus notande sunt tres speciales considerationes.

Prima est consideratio persuasorie inductionis.

Secunda est consideratio necessarie dispositionis.

Tertia est consideratio multifarie fructificationis.

Prima est consideratio persuasorie inductionis per quam scilicet induci debemus et persuaderi ad fructum faciendum. Et hec consideratio est triplex. Prima est consideratio interne affectionis que dulcissima est quam habet homo ex fructu bonorum operum. Hic dicitur. Plantate hortos et comedite fructum eorum. Et sic ait apostolus. Laborantem agricolam oportet primo de fructibus suis percipere. Unde dominus in euangelio. Hec locutus sum vobis ut gaudium meum in vobis scilicet spiritualis et interna consolatio si fructum boni operis feceritis. Secunda est consideratio diuine glorificationis que vix glorificat deum per bonorum operum fructum. Unde dicit dominus. In hoc clarificatus est pater meus ut fructum plurimum afferatis etc. Tertio dicit apostolus. Ambuletis digni deo per omnia placentes in omni opere bono non fructificantes. Tertia est consideratio eterne retributionis que scilicet datur per fructibus bonorum operum. Tertio dicit dominus. Hec locutus sum vobis ut gaudium vestrum impleat. scilicet in patria. Unde Iacobus. Ecce agricola expectat pretiosum fructum terre patienter ferens etc. patientes estote et vos fratres. Debet in spe fructus percipiendi qui arat arare. Et Rho. vij. Liberati a peccato: serui autem facti deo habetis fructum in sanctificatione: sine quo vita eter-

nam. Felices igitur qui faciunt bonorum operum fructum Sap. ij. Bonorum laborum gloriosus est fructus. Sed infelices et maledicti qui non faciunt fructum bonum. In cuius figura ficulnea solum habens folia et non fructus maledicta est a domino et statim aruit: ut habet. Matth. xxi. Sed heu heu multi sunt ut arbores infructuose. cuiusmodi sunt ociosi et desidiosi quasi spiritum non habentes. Qui dam autem etiam ferunt fructum non tamen humano usus aptum sed potius. Tales sunt qui in comestationibus et ebrietatibus et ludis et alijs vanis vitam agunt. Sap. ij. Fructus eorum inutiles et acerbi ad manducandum ad nihilum apti. Et generaliter omnes peccatores sunt arbores ferentes fructum venenosum sive mortiferum. Prover. x. Fructus impij ad peccatum. Matt. vij. Arbor mala fructus malos facit. Tales deberent considerare illam terribilem dominum comminationem. Matth. vij. Omnis arbor que non facit fructum. etc. etc.

Secunda est consideratio necessarie dispositionis.

Ubi nota quod ad hoc quod arbor bene fructificet tres precipue requiruntur necessarie dispositiones. Primo est radicis adherentia. iij. Reg. xix. et Eia. x. vj. Hinc radice deorsum et facit fructum sursum. Hinc radice spiritua liter fit per charitatem. Eph. ij. In charitate radicati per charitatem enim mens in deo radicatur et ei adheret: et sic fert fructum. Ideo dicit dominus. Qui manet in me et ego in eo hic fert fructum multum. Hinc radice arboris exsiccat ignis cupiditatis. Dec. ix. Percussus est affraim: radix eius exsiccata est. Et de quibusdam dicitur in canonica iude. Hi sunt arbores autumnales eradicatæ bis mortue. Arbores inquam autumnales: id est in autumno plantate quarum radix non potest firmiter in terra. quia tunc non est tempus idoneum ad plantandum. Ideo sunt infructuose. Et quod peius dicitur bis mortue. Primo quidem quia non habent principium vite scilicet charitatem. Gregorius. Non habet aliquid viriditatis ramus boni operis si non manserit in radice charitatis. Secundo quia mortuæ fructum faciunt etiam sibi ipsi.

Ver. cōes de apostolis

alijs mortē inferūt. Tertia est culture diligētia / resāndēdo z amouēdo supflua sū ue purgādo. **Can. ij.** Tps puratiōis ad uenit. Et dñs in euāgel. **Dem** palmē in me nō ferentē fructū toller eū: z oēm q̄ fert fructū purgabit eū vt fructū plus afferat. **Aug.** Quis est in hac vitā sic mōdus vt nō sit maḡ magisq̄ mudāq̄s. **Būdat** itaq̄ mundos. i. fructuosos: vt tanto sint fructuosiores q̄nto fuerint mūdiores. **Itē** debet eē culture diligētia / resāndēdo: nu trīmētū apponēdo: z irrigādo. **Luc. xij.** **Arborē** sic hēbat q̄s plāratā in vinea sua zc. seq̄t. **Fodiā** circa illā z mittā stercora. **Et Eccl. xxiij.** **Dixi** rigabo hortū meuz plārationū. **Item** dz esse culture diligētia custo diēdo z vigilādo. **puerb. xxvij.** Qui seruat ficū comedit fructū ei⁹. **Tertia** dispositio est celestis influentia. **Un̄** videm⁹ q̄ in eadē arborē poma q̄ sunt versus soles meliora sunt alijs in colore: odore: z sapore. **Sic** ad fructū spūale req̄rit influentia diuina. **Deec. xij.** **Et** me fruct⁹ eius iuētus est. **Et** in euāgelio dicit dñs. **Sine** me nihil potestis facere.

Tertia ē cōsideratio mult ritarie fructificatiōis. **Nam** dicit dñs. **Qui** manet zc. hic fert fructū multū. **Triplice** aut fructū p̄cipue ferē debem⁹ ad quem p̄nt oēs alij reduci. **Primo** fructuz p̄nie pctā punient⁹. **Lu. ij.** **Benimia** vipaz q̄s ondit vob fugere a ventura ira: facite er⁹ go fruct⁹ dignos p̄nie. **Secūdo** fructū iusticie mala fugiet⁹ z exeq̄nt⁹. **Phil. j.** **Repleti** fructu iusticie. **Et** iusticia aut puenit fructus triplex. **Prim⁹** inq̄ntū p̄ eam deo reddim⁹ debita obediētā. **Job. xxij.** **Ad q̄** sece ei et habeto pacē: z p̄ hoc hēbis fruct⁹ ei⁹ optimos. **Secūdo** inq̄ntū p̄ eā reddimus primo amicitia: pacē z concordia. **Gal. v.** **Fruct⁹** spūs charitas: gaudiū: pax. **Tertio** inq̄ntū p̄ eam cū spū red dimus sup carnē victoria. **Gal. v.** **Fruct⁹** spūs cōtinentia castitas. **Tertio** debem⁹ facere fructū patientie aduersa sustinentis. **Can. vij.** **Ascendā** in palmā z apprehendā fruct⁹ ei⁹. **Palma** q̄dem aspa est in cortice z in statura sublimis: et ideo difficilis ad ascēdēdum. sed in eius sūmitate fructus magne dulcedinis vuent⁹. **Heb. xij.** **Dis** discipli

na in p̄nti q̄dem esse vdef non gaudij sed meroris: fructū aut pacatissimū excreta t̄tis per eam reddet.

Secūda ē cōsideratio gratiose p̄misionis. q̄ si in dño manserim⁹ / ipse nob p̄mittit dare q̄dēq̄ petierim⁹ mus. **Un̄** dicit. **Si** manserit⁹ in me z verba mea in vob manserint / q̄dēq̄ voluerit⁹ petet⁹ z fiet vob **Aug.** **Tūc** em̄ sunt dicēda s̄ba ei⁹ in nob manere q̄n̄ facim⁹ q̄ p̄cipit: z diligim⁹ q̄ p̄misiit. **Un̄** aut s̄ba eius manēt in memoria nec inueniunt in vitā: nō cōputat palmas in vite: q̄ vitā non et trahit ex radice. **Quid** aut velle p̄nt mānēdo in saluatore nisi qd̄ nō alienū est a salute: **Aliud** s̄ppe volum⁹ q̄ sum⁹ in chro. et aliud volum⁹ q̄ sum⁹ adhuc in h̄ seculo. **Hec** ille. **Dicit** gōn̄s **Si** manserit⁹ in me: faciedo. **s. orōnes** vras: z p̄. m. in vob mā. q̄dēq̄ vo. zc. **Danem⁹** aut orātes i deo si in petitiōib⁹ nr̄is tres p̄ditōes obfuerim⁹.

Prima est nihil petere charitati p̄mum. **Secūda** ē discrete petere bonū trāsitōniū. **Tertia** est deuote petere quod est anti mat̄i p̄mum.

Prima est nihil petere chari. zc. **Si** em̄ a charitate recederem⁹: ab ipso etiā deo recederem⁹. **Un̄** q̄ de inimic⁹ vindictā petunt / mala eis impcādo: nō manēt in dño. **Un̄** **Aug.** sup **ps.** **Lū** inuocas deū vt p̄mat inimicū tuū: z d̄ alieno malo vis gaudere / p̄cipue facis deū malis tuis zc.

Secūda ē discrete petere bonū trāsitōniū. **scz** put nob ē necessariū: z put nouit dñs illud nob expedire: dicēdo dño illd̄ **Dart.**

Tertia est de / (vi). **Fiat** volūtas t̄c. uote petere qd̄ est aniaz saluti p̄mū. **De** uote inq̄. i. cū mltro desiderio z forūcti affectiōe. **ps.** **Desideriū** paup̄ exaudiuit dñs: p̄paratiōē cordis eoz̄ audiuit aur⁹. t̄.

Tertia est cōsideratio rigoroze cōminatiōis q̄ cōminat eos q̄ in eo nō manēt. **Un̄** dicit. **Sic** in me nō manserit mittet foras sic palmas z arelas et colliget eū z igne mittet z ardet. **Et** tāgit triplex formidanda cōminatiō.

Prima ē cōminatiō horrib. l' exaltatiōis. **Secūda** est miserabilis cōditiois.

Tertia est intolerabilis afflictiois. **Prima** est zc. qz mittet foras. **Dart. xij.** **Expū** angeli z sp̄a. malos d̄ medio iust.

Secda est cōminatio miserabilis condi-
tionis. qz arefcer. i. oēm vigorem amitteret.
Lbrysof. hoc est siqd habebat a radice
amitteret denudatus et auxiliū et vita.
Tercia est cōminatio iolerabilis affli-
ctōis. qz colligēt eū z in ignē mittent zc.
Aug. Ligna em vite tāto sē p̄p̄ribilioza
si in vite nō māserint: q̄nto glorioza si mā-
serint. vñū ex duobz palmiti z gruit: aut vi-
tis: aut ignis. si in vite nō est: in igne erit.
Talibz itaqz palmitibz nō manētibz in vi-
te dicit dñs illd Bar. xxy. Ire maledi-
cti in ignē eternū zc. Audiam? q̄ dulcem
inuitationē dñi v. Manere in me zc. ne fo-
ras mittamur z arefcam? z in ignem p̄h-
ciamur: sed fructum bonum facientes san-
ctificari mereamur z ad vitam eternam fe-
liciter puenire valeamus Amen.

Sermones sup aliq̄ euangelia de com-
muni vñus martyris. P̄mo super illud
Nisi granum zc.

Nisi granum
frumenti cadēs i trā mortuū fu-
erit ipm̄ solū māer. h̄ar mortuū
um fuerit. mltū frēm affert: Jo. xij. Aug.
Sēipm̄ dicebat granum mortificandum
in infidelitate iudeoz z multiplicandum
in fide populoz. Q̄ benignus est dñs q̄
tāmirabiliter nos saluare voluit. Mortu-
uus est vt nos viuificaret. Et cum in cor-
dibus iudeoz mortificatus fuerit fructifi-
cavit in cordibz gentiliū quos ad fidē vo-
cavit. In hoc autē mysterio tria nob̄ a do-
mino pponunt mysteria quoz nobis con-
sideratio multū vtilis est ad nos inducen-
dos ad sequelam ch̄i.

Primū est suūpsi mortificatio fructuo-
sa
Secundū est mortificationis imi-
tatio virtuosa
Tercū est imitationis retributio glo-
riosa

Primū est suūpsi zc. cum dī. Nī-
si granū frumenti zc. vsqz ibi: mul-
tum fructum affert. Beda. Ipse
em ex semine patriarchaz in agro huius
mundi seminatus est. i. incarnatus est: vt
moriendo cum multiplicatōe resurgeret.
solus mortuus est: cū multū surrexit. Hec

ille. Ipsa autē mors ch̄i nobis p̄cipue at-
tulit triplicem fructum.

Primus est remissionis
Secundus viuificationis
Tertius glorificationis
Primus est fructus remissionis. Unde de
ch̄io p̄ nobis mortuo dr. s. Joan. ij. Ipse
est p̄tiationis p̄ peccatis nostris. Secundus
est fructus viuificationis. Col. ij. Conui-
ficauit nos. s. de d̄s pater: cum illo. s. J̄su
ch̄isto. Tertius est fructus gloria-
tionis. Heb. Habem? fiduciam in introitu
setoz. s. celestiu in sanguine ch̄i.

Secundū est mortificationis imita-
tio p̄tiosa. qz vtz hortat nos ad
imitandū suā mortificationē: cum
dr. Qui amat aiām suā zc. vsqz ibi: me se-
quar. Vbi tria tangunt: quoz consideratō
tio inducit ad sequendū ch̄istū.

Primū est p̄tiose dilectōis damno-
sa
Secundū est p̄tiose affe-
ctōis fructuosa conditio

Tertū ē affectuose mīstratōis gratio-
sa
Primū est p̄tiose zc. cū
di. Qui amat aiām suā. i. animalitatē z sen-
sualitatē: p̄det eam. Aug. Noli amare in
hac vita ne p̄das in eterna vita. Secūda
ē p̄tiose affectōis fructuosa d̄ctio: cū dī.
Et q̄ odit ani. s. in h̄ mū. in v. et. cu. eam.
Theo. Quia valde onerosum erat audire
q̄ oporteret odire aiām. i. vitā sensualē: cō-
solat p̄ h̄ qd̄ addit: in h̄ mūdo. indicās tē-
poris p̄cularitatē. Nō em̄ in p̄petuū iu-
ber aiām odio h̄i. et emolumentū ponit
cum dī. in vitam eternā custodit eam.

Tertū est affectuose mīstratōis gra-
tiosa executio: cū dī. Si q̄s mibi ministrat
me sequat. Lbryf. id ē me imitē de mor-
te. h̄ dr. Dulcē q̄dem est p̄is vita his qui
affixi sunt ei. Si q̄s ad celuz respererit
vidēs q̄ ibi bona: cito p̄tēnet vitā p̄ncē
Cū em̄ appuerit melior: p̄tēnetur peior.

Tertium est imitatiois retributio
gloriosa. cū dr. Et vbi suz ego zc.
vitz in fine. vbi tāgil triplex retrī-

Prima est retributio associatōis (butio).
Secda est honorificationis.
Tercia est assicurationis.
Prima est retributio associatōis
cū dī. Et vbi ego sū: illic z mīster me? erit.
Lbry. Q̄ndit p̄ h̄ q̄ resurrexerit morti suū
Da s